L'assignatura pendent de la ciutat

Girona continua sense haver aconseguit mai arribar a la màxima categoria de futbol mentre s'ha consolidat com un escenari d'entrenaments d'esportistes d'elit, és seu de nombroses curses i té un equip referent en bàsquet femení

Els jugadors del Girona van veure com l´any passat se´ls va escapar l´ascens en el partit contra el Lugo · Aniol Resclosa

GIRONA | MARC VERDAGUER

El Girona tornarà a buscar avui l'ascens a Primera Divisió que se li va escapar l'any passat contra el Lugo i ara en fa tres davant l'Almeria. Avançar-se a l'Osasuna en aquest darrer esprint serviria per aprovar la gran assignatura pendent de l'esport de Girona: pujar a la Primera Divisió. Amb la ciutat convertida en un referent per als entrenaments d'esportistes d'elit -del triatleta Jan Frodeno als ciclistes Dan Martin i Steven Kruijswijk-; sent l'escenari d'un munt de curses populars de tota mena (demà hi haurà més de 4.000 corredors a la de RAC1); l'Uni consolidat com un dels dos millors equips de bàsquet femení de l'Estat i competint a Europa; i el Girona d'hoquei aconseguint a l'ascens a l'OK Lliga a Girona li continua mancant l'èxit més mediàtic: tenir un seient al costat de Barça, Madrid o Atlètic a la selecta taula dels vint equips de la Primera Divisió de futbol.

El 1936, en un futbol absolutament incomparable amb l'actual, el Girona va quedar campió del seu grup de Segona Divisió, format només per equips bascos i catalans, i es va classificar per jugar una Lligueta d'Ascens a Primera contra Celta, Saragossa, Arenas de Getxo, Múrcia i Jérez. Amb dues victòries, tres empats i cinc derrotes a l'equip destacava el defensa Fèlix Farró.

Un cop passada la Guerra Civil el Girona va jugar sis temporades més a Segona Divisió, repartides en dues etapes entre el 48 i el 51 i el 56 i el 59, però mai va arribar tenir opcions reals de pujar i, com a molt, va acabar novè.

Cinquanta anys més tard, el Girona va tornar a pujar a Segona Divisió A el juny del 2008 i des de llavors no ha tornat a baixar. El 2013 va fregar l'ascens perdent la segona eliminatòria del play-off d'ascens contra l'Almeria i l'any passat, en el darrer partit de lliga, un gol del davanter argentí del Lugo Pablo Caballero va desterrar el somni que es tornarà a intentar atrapar avui.

Mentrestant, la ciutat de Girona ha tingut equips en la màxima categoria en bàsquet i hoquei, tant masculí com

femení, amb el punt àlgid de la victòria a l'Eurocup de l'Akasvayu que entrenava Svetislav Pesic el 2007. L'esfondrament l'any següent del projecte Akasvayu i la posterior liquidació del CB Girona va deixar la ciutat sense un equip a l'ACB que havia tingut durant més de dues dècades. Sense un equip de bàsquet masculí referent, en els últims anys ha anat creixent el projecte de l'Uni que amb el patrocini de Spar i Citylift s'ha convertit en un referent del bàsquet femení. Campió de Lliga l'any passat, aquesta temporada l'Uni ha estat subcampió i ha debutat a l'Eurolliga

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/06/18/lassignatura-pendent-ciutat/789298.html?utm_source=rss